

Een groen parcours doorheen het Museum voor Schone Kunsten

Traditioneel speelt het Museum voor Schone Kunsten in op het thema van Open Monumentendag, wanneer dit enigszins mogelijk is. De toegang is dan steeds gratis.

Het Museum voor Schone Kunsten Oostende blies dit jaar 111 kaarsjes uit. De kerntaak in het verzamel- en tentoonstellingsbeleid van het museum is Belgische Kunst van romantiek tot postimpressionisme (met sterke accenten op James Ensor en Leon Spilliaert). Daarmee stelt het museum zich complementair op aan het P.M.M.K. dat Belgische kunst van na die tijd toont.

Als museum dat zich vooral toelegt op de figuratieve stromingen van de 19de en vroeg-20ste eeuw, grosso-modo de jaren 1830-1920, zijn er in de permanente opstelling van het museum uiteraard heel wat werken te vinden die naar de natuur refereren. We stippelden voor u een parcours uit.

ENSORZALEN

Bij de Ensors uit onze verzameling is de natuur vooral te vinden in zijn drie vroege olieverfschetsen van de duinen waarvan twee met de Oostendse forten of in "Tuin van café Tivoli", toen een druk bezocht café met roeivijver, net buiten de stad nabij de vaart naar Brugge. Het "Duinenlandschap met de kerk van O.L.V. ter Duinen" is een onovertroffen ode aan het Oostendse duinenlandschap, toevallig een duinenstrook die nog bestaat.

Ook in zijn etsen en tekeningen is er veel interesse voor boomgaarden, bossen en parken of het Oostendse duinenlandschap

ZALEN BELGISCHE KUNSTENAARS 1830-1920

Belgische landschapschilders zijn sterk vertegenwoordigd in deze zalen.

Er zijn de realistische landschappen van Euphrosine Beernaert met gezichten genomen op het eiland Walcheren, aan de kale, onherbergzame Noordkaap en in de Ardennen.

Heel rustiek is het vredige tafereel met schapen van Frans De Beul.

Van Theo Hannon hangen hier twee schilderijtjes van de rurale omgeving van Oostende : het eerste toont de twee verdwenen windmolens langs de Torhoutsesteenweg, het andere een windmolen nabij Slijkens.

In zijn "Duinen en Pavillon du Rhin" in Oostende kondigt Jean-Baptiste De Greef de overgang naar het impressionisme aan. Bovendien is dit schilderij een boeiend topografisch document voor onze stad. Het in grijze tonaliteiten geschilderde "Landschap nabij Brussel" van Emile Sacré kondigt ook reeds het impressionisme aan.

Uitgesproken impressionistisch zijn de "Moestuin te Machelen" van Guillaume Van Strydonck, het "Kempisch Landschap" van Leon De Smet, het zonovergoten doek "De

ochtend van een mooie dag" van Gustave Goemans, het kloeke "Landlieden op het Land" van Henry Van de Velde en het "Landschap in Finland" van Willy Finch.

Isidore Verheyden toont ons een gemengde schapen- en rundveekudde op weg door een begroeid duinenlandschap in de herfst. We menen het landschap in de Knokse regio te mogen situeren.

Een explosie van kleurige veldbloemen vinden we in het luministische landschap van Juliette Wytsman-Trullemans. Haar echtgenoot, Rodolphe Wytsman is vertegenwoordigd met een impressionistische maar sobere "Hoeve in de duinen".

Door haar subtiliteit sluit "Brug te Fosset" van Fernand Khnopff eerder aan bij het symbolisme.

Van een latere generatie was Louis Clesse van wie hier een indrukwekkende bomenrij in het vlakke Vlaamse land te zien is.

Oostendenaar Jan De Clerck associeert men vooral met zijn zeeën en havens, maar ook hij had oog voor het groen zoals blijkt uit het "Bosgezicht" in blauwe en groene tinten.

LEON SPILLIAERTZAAL

Bij momenten was Leon Spilliaert erg tot de natuur aangetrokken. Dit uit zich in tal van boszichten en duinenlandschappen. Ook het krekengebied rond Oostende en de vele hoevecomplexen uit de regio kregen zijn aandacht.

Norbert Hostyn
Conservator